

til dem, der ikke kunde forstaa, at Landbrug og Industri ikke kan trives i et fordrageligt Forhold til hinanden. Men vi mener, at først og fremmest maa Industrien selv kæmpe Krisen igennem, som Landbruget tidligere har gjort det, naar vi har været inde i Landbrugs kriser — og maaske kommer vi det igen, det er der ingen, der ved, der er ingen, der kan se ind i Fremtiden. Jeg synes, man med Hensyn til hele vort Erhvervsliv kan sige om Udsigterne for Fremtiden, at de staa og falder med, om vi kan levere Varer. Det gælder ikke alene Industrien, det gælder ogsaa Landbruget, at vi i Kvalitet maa overgaa, hvad de kan præstere i vore Konkurrenters Lande. Og her er jo i Sandhed et højt Maal at stile imod for vor Ungdom, hvad enten de yder deres Arbejdskraft til Industrien eller i Landbruget. Vilde man, hvis det ikke havde været gode og fine Landbrugsprodukter, vi havde, i det hele taget have kunnet vente, saaledes som det nu er sket, at faa Foden indenfor i adskillige Lande, hvortil vi ikke tidligere har sendt vor Produktion. Jeg vil, som sagt, haabe, man vil stile imod det høje Maal, og at det vil lykkes for os i denne Henseende at gaa forrest i Konkurrencen. Jeg kunde i Parentes sagt metop nævne en Lov, vi har faaet gennemført, som tyder paa, at man i dette Tilfælde fra Landbrugets Side vil højere op og længere frem; jeg tænker paa Forsøgsmejeriet, som nu skal oprettes, og hvor det er Meningen, at der skal gøres et Arbejde, saaledes at vort Smørs Renommé fremdeles kan holde sig i Fremtiden.

Med Hensyn til den almindelige Politik har man fra Regeringens og Venstres Side bestræbt sig for ved fornuftige Bespærelser i vor Statsadministration at opnaa en bedre Balance i Fremtiden. Jeg skal ikke trætte Tinget med at opholde mig videre derved. Vi ved alle, at for Postvæsenets Vedkommende er det et Beløb af 14—15 Mill. Kr., der skulde kunne spares, med Hensyn til Telegrafvæsenet regner man ogsaa med Millioner, og for Statsbanernes Vedkommende venter vi, efter at Kommissionen har afgivet sin Betænkning, at der ogsaa dér vil kunne spares meget store Beløb. Der blev i Gaar af den højtærede Trafikminister — og det forekommer mig netop at være et slaaende Bevis for hele Systemet, som det virker indenfor Statsbanerne i Øjeblikket — nævnt de 10 400 Kr., som det koster paa et ret afsides Spor at faa et Led bevogtet. Det er, forekommer det mig, et

Bevis paa, at der er noget galt i hele Systemet, og at der er noget, der maa rettes, inden vi i det hele kan vente, at der bliver Balance paa dette Budget. Da jeg har nævnt disse Statsinstitutioner, vil jeg gerne have Lov til at sige, at jeg er overbevist om — det har været drøftet i Finansudvalget og vistnok ogsaa indenfor de forskellige Partier —, at der her i Rigsdagen er meget stærk Stemning for, at ogsaa Toldvæsenets Forhold skal tages op til Undersøgelse i en Kommission. Det kan antagelig bedst gøres af den Kommission, der er nedsat for særlig at behandle Reglerne for Arbejdstid. Jeg tror, der er ganske forældede Arbejdsmetoder indenfor Toldvæsenet, og jeg tror, det vilde være meget heldigt at faa Toldvæsenets Forhold undersøgt i Lighed med, hvad der er sket for de andre Statsadministrationers Vedkommende.

Hvad Lovgivningsarbejdet i øvrigt angaar vil jeg gerne nævne, hvilke vigtige Lovforslag det i denne Vinter er lykkedes at gennemføre, eller som vi har Sikkerhed for vil blive gennemført. Der er først de sociale Love, hvorved et længe følt Savn nu vil blive afhjulpet. Denne Lov og hele vor sociale Lovgivning vil derved blive et nogenlunde helstøbt Hele, hvori der naturligtvis kan være enkelte Ting, vi maa have set efter i kommende Aar, men som efterhaanden er blevet en ret stolt og anselig Bygning. Der er dernæst Jordlovgivningen, som staa i nær Forbindelse med hele det sociale Spørgsmaal her i Landet. Der er nu bygget et System op, som kan faa meget stor Betydning i Fremtiden. Til Supplering af de Jordlove, vi gennemførte i 1919, har vi gennemført Husmandsloven, der indeholder et Beløb dels til Laan og dels til Tilskud til Bygninger af i alt 12 Mill. Kr. Vi har gennemført Lovforslag om Indkøb af Jord til Supplering af Lovene, som gennemførtes i 1919, hvorved der er stillet et Beløb paa 3 Mill. Kr. til Raadighed. Der er endvidere, dels paa Finansloven og dels ved særlige Love, stillet 4 Mill. Kr. til Raadighed til Grundforbedring; det bliver i alt 19 Mill. Kr. paa dette Omraade, altsaa ved Siden af den Udstyknings, som finder Sted efter Jordlovene af 1919, og som bliver ret betydelig. Jeg kan nævne Boliglovgivningen, hvor der stilles 10 Mill. Kr. til Raadighed til Laan; ved Siden af at man fra Statens Side yder de 20 pCt., naar et lignende Beløb bliver ydet af de paagældende Kommuner. Dette er Bevis paa, at vi har holdt vort Ord, som blev